

de premissis omnibus circa perfectionem cordis in dei dilectione conquistis. **P**rimum et principium est semper oculus cordis habere prout sapiens iussit ad illa que precepit deus. **A**etera vero omnia tanquam in uania quod accessoria reputare nisi pro quanto fuerint vel voto proprio/vel superioris iniuncto precepta. **N**on ita tamen ut accipiamus quasi velamen malicie libertatem in diuinorum latitudine preceptorum/ sed bona et equa fide studeamus seruire deo in sanctitate et iusticia coram ipso omnibus diebus nostris/ nec ita periculum amemus ut pereamus in illo. **R**ecte colligere sentis. hec fac ut diligere deum ex toto corde perfectoque cognoscas.

Terminat. **T**ractatus doctoris consolatorij venerabilis magistri Johannis de Heron Cancellarij parisiensis de meditatione.

Prima considera.

Quid sit meditatio et de triplici oculo.

Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. **F**elix certe qui cum propheta potest ex sententia dicere verbum istud. **S**ed videamus primo quid sit meditatio cordis. non pro carnali/ sed spirituali corde. **E**st autem meditatio vehemens cordis applicatio ad aliquid inuestigandum et inueniendum fructuose. **E**t hec applicatio fortis habet difficultatem/ que quandoque est maior/ quandoque minor. **Q**uod ut intelligamus presupponamus ex creditis. et ab experientia/ cor nostrum conditum esse. et habere tres species oculorum. **O**culos scilicet mentales. rationales. et sensuales. **E**t ex illis est virobique unus oculus in cognitione/ et alius in affectione. **F**undatur hec distinctio in quadam alia distinctione qua distinguimus hominem habere portionem seu faciem rationis duplicem. **Q**uarum superior vertitur ad leges eternas/ altera ad temporales. neutra tamen in actu suo dependet ab organo corporeo. **S**ub istis est ratio demersa corpori que sensualitas appellatur. **P**rimus horum oculorum vocatur ab aliquibus oculus mentis. **A**lter oculus rationis. **T**ertius oculus corporis.

Secunda confide.

Iste triplex oculus per peccatum conturbatus est.

Ait ab initio bene condite rationalis creature talis ordo/ ordinisque tranquillitas. que ad nutum et meritum imperium sensualitas rationis inferiori/ et inferior ratio superiori seruebat. **E**t erat ab inferioribus ad superiora prius et facilis assensus/ faciente hoc leuitate originalis iusticie/ subuehente sursum corda. quemadmodum naturaliter ignis sua leuitate fertur sursum. **A**duero per quod aduersus deum supremum ingrata proditio demeruit auferri hanc iusticiam originalem. **S**ubintravit podus grauissimum et comitatus peccatum. quod miseram et captiuam animam trahere non cessat ad infima/ tanquam circumligata sit funibus. catenis et copedibus vinceta. et in mendacitate et ferro. **S**icque modo mirabili. imo confusione miserabili est facta ordinis prioris conuersio. imo perversio. que in homine sic merito tenebris et carcere ceco. conturbatus est in triplex oculus utriusque triplex/ per infectionem in sensualitate. per obnubilationem in inferiori rationis portione. et per quadam excecationem in rationis portione superiori.

Tertia considera.

Meditandi difficultas prouenit ex pena peccati principaliter.

Habemus ecce primariam causam difficultatis/ quam in meditatione sentimus/ quam in habendis semper ad deum oculis experimur. facit hoc penalis grauedo deorsum iugiter impellens. quemadmodum videre est sensibiliter in aqueductu. que tota facilitate defluit in unam/ continetur autem cum sursum leuatur. non tamen cum violentia. **N**on aliter est de humano corde/ quod ad infima prius leuiter effluit. hincque et illac veluti sine retinaculo vel labore descendit. **Q**uoniam facilis est/ ut ait poeta/ descensus auer ni. **S**ed reuocare gradum superasque euadere ad auras. hoc opus. hic labor est.

Quarta considera.

Meditatio non solum fit in cognitiua sed etiam in affectiua.

Perscrutemur consequenter ex predictis naturam seu proprietatem meditationis/ quoniam et hoc ipso que necessaria nobis ad deum tendentibus

existat videbim⁹. **D**ixim⁹ aut⁹ et repetim⁹ q^d meditatio est fortis et vehemens applicatio vel attentio ad aliq^d inuestigandū et inueniendū fructuose. **A**ddim⁹ fructuose ne meditatio sit aut in superstitione/aut in curiositate, vel in melancolica stoliditate. **D**icimus q^d proplecteres q^d meditatio est vehemens et salubris ad applicatio ad aliq^d inuestigandū/vel experimētali⁹ agnoscendū. **P**onamus hoc vltimū ppter naturā ipsi⁹ affectionis q^d diuersa sortis noia/ proportionali⁹ ad additionē cognitionis. **N**ō enī pōt aliter affectio agnosci q^d experimētali⁹. per eū qui per eam afficit. **Q**uā experimētalis affectiois cognitionē/non pōt eam hñs in aliū verbis q^d vultibet fundere/nisi silr affect⁹ sit ille alē. **D**ñs sol⁹ nouit sicut in apoc. scribit⁹ q^d accipit. **P**ropterea vocat māna absconditum. **E**xemplū est pspicū in illo q^d nouit dulcedinem mellis solū p doctrinā/ sicut medicus san⁹ noscit infirmānis dolorē. **H**ec autem dulcedo a gustate. et hic dolor ab egro/ tante/longe aliter cognoscunt.

Quinta considera.

Meditanti necessaria est longanimitas, vt ignis deuotionis ardeat.

Perpendimus ex his iqs⁹ profunde senserit ppha naturā meditationis dū ait **I**n meditatione mea exarscet ignis. **U**trūq⁹ enī amplex⁹ ē et lumē in intellectu et ardorē in affectu. **Q**uātū vero sit difficile. q^d ignis deuotiois spūalis exarscat flatu meditationis. fiet notū desiderātib⁹ ignē materiale dū q^drit a lignis aquo/ sis viridib⁹ aut luto respis elici. **S**uffla quātū potes. itez atq⁹ itez multo conatu resuffla. emergit plurim⁹ ab initio fum⁹ cō turbās oculos/ vix emicabit scintilla que mox euanciscit. **D**ispoges forsitan irat⁹ pgesta prius ligna/ si nō in lōganimitate pstit⁹ teris/ quā lōganimitatē appellam⁹ h⁹ meditationē/ aut meditationi adiungendā.

Sexta considera.

Difficile valde est dare regulam certam de modo meditando.

Aminimus aliquas nos scripsisse doctrinas vel industrias nedū lati no sed et gallico sermone/ sup habēda meditatione tali. licet fortassis vñ simus alijs t⁹ minis vtpote in tractatulo de mystica theologia/ pte ea q^d paxim hui⁹ docet/ et in alie

ro de mōte pteplatois edito/ altero q^d mrsū de medicitate spūali pposito. **D**eniq⁹ tāta repit⁹ difficultas tanta p diuersitate hominum varietas in practicando doctrinam vere sancteq⁹ meditationis/ q^d an silere vel aliquid scribere consultius sit videor ego/ met mibi quandoq⁹ sub dubio. hinc inde mente fluctuare.

Septima confide.

Meditatio est vtilis ad contemplationes et piculosa ppter indiscretionē.

Quā enī recogito/ q^d absq⁹ meditationis exercitio nullus secluso miraculo dei speciali ad pfectionem ptemplatois dirigit aut puenit/ nullus ad rectissimā xpiane religionis normā attrahit/ imo vix se pponit/ audeo zelans sancte meditatiois studiū suadere. **A**uero dū totiens exptus picula sedulus recogito difficultatē tarduā raritatē pueniēdi q^d trahere meditatio nitit/ ego q^dsi torpēs et stupid⁹ efficio. **S**ed q^dserit q^d pacto sic conueniat. **Q**uō nimiz frequēter exptū est videlicet vt ptingat studiū meditationis pueri dilabiq⁹ vel in morbū melancolice passionis ppter immoderationē/ vel propter supbiam dari in reprobū sensum diabolice illusiōis. **E**t meditationis abusu id fieri sciat.

Octaua considera.

Abusus meditationis cōpatur abusui vni respectu febricitantium.

Anuducamus id q^d dicim⁹. **S**ed mus vinū in iocūditatē et hois salu⁹ lūte pditū esse. **S**ic enī scriptura/ sicrō loq⁹t. **V**idem⁹ tñ ex abusu potatiū pferim dū febrūū discrasia laborāt/ q^d potus vini alias salubris/ cāryl⁹ egritudine apliore/ vel mania vel furore et qñq⁹ morte. nos aut filios adā q^d egrotos. q^d febricitantes esse pessimis aie febrūū negauerit. **Q**uib⁹ vertunt in nauseā et amaritudinē diuinorū eloquioy verba. q^d in fel⁹ puerit⁹ suauissim⁹ diuini verbi panis. **D**eu miseros nos. beu q^d ex intima p⁹sideratōne talis miserie pdclamauit aplus. **I**nfelix ego bō quis me liberabit de corpe mortis hui⁹. **E**t subiungit **B**ratia dei p ihm xpm.

Nonā considera.

In medicatione assit discretio quaz parat expti et boni viri consultatio.

Quā enī ego...
Quā enī ego...
Quā enī ego...

Consideratio. x.

Unde...
Unde...
Unde...

Consideratio. xi.

Quā enī ego...
Quā enī ego...

A

Quid agam? ergo? quid dicimus?
Ybim? ne precipites per abrupta vi-
 cior? Ybim? ne p desideria cordis
 nostri. z in adinuetionib? pessimis despa-
 ti/sine freno sine lege sine ordine? **N**uquid
 sufficient nobis cogitationes inutiles/vage
 instabiles/sordide/fluru somnioq; similli-
 me que nō solatōez vel edificatōez allatu-
 re sunt/sed desolatōez mestissimā z ruinaz
 oblectatib? se in eisdē. **R**ūdebim? nequaquā
 ita fieri debere/sed assit discretio modera-
 tric in oib?, quā nō securi? h?c post diuinā
 grām poterim?/q; p sedulū z securū alteri?
 expri nosq; diligētis z agnoscētis piliuz.
Alamat **A**resto. voce expientie/dicens q
 ars z virtus sunt circa difficilia/vt ars pin-
 gendi. ars scribēdi. ars citharisandi. virtus
 castitatis. virtus fortitudinis. virtus sobrie-
 tatis. **H**oc vero sic intelligēdū ē q ab initio
 virtus z ars multas in adq̄sitione sua pas-
 tiunt difficultates. dū vero fuerint adq̄si-
 te facilia sunt eis oia. **P**ingit facillit pictoz
 exercitatus in arte. **S**ic de scriptore et ci-
 tharista videmus/ita vt dicere cogere idē
Aresto. q ars pfecta nō deliberat/tam sibi
 facilis est actus suus.

Consideratio. X.

Comparatio meditantis ad scribentē zc.
 studiose vel inaduertenter.

Vtimur ista opatione dū de medi-
 tatione loq̄mur. **A**tendam? q in-
 trahēdo p̄sertim lineas picture vel
 scripture. difficultas nulla ē. sicut nec etiaz
 discursionis digitor? p cithare cordas. **I**n-
 uenim? silt in cogitatōe/nō enī difficultē vl
 laboriose nūc h. nunc illud put occurrerit
 cogitat. **S**ed q; null? inde resulter fructus
 vides in sic pingēte. sic scribēte. sic cithari-
 fante. **I**ta neq; p̄sus i sic cogitatē imo cū
 se talib? vagis cogitatōib? oblectauerit vt
 dicit **S**ene. tristis remanebit. porro labo-
 riose studiose z attentissime cū mira tardita-
 te pingēdo. scribēdo z citharisando/sit qn
 q; vt bene z celeriter ista fiant.

Consideratio. XI.

Ex vaga cogitatōe nō surgit meditatio. s;
 de meditatione bene fit contemplatio.

Uorsum ista? **N**imix vt oīdam?
 quēadmodū de cogitatōe nullus
 vnq; proficiet aut emerget in me-
 ditationē/quāto min? in p̄replatōem. **E**t

meditatōe vero q̄ sūmā habet difficultatē.
 si bona fide. simplici corde. z discreta dili-
 gentia exerceat. pueniem? ad hāc p̄fectōem
 q; absq; vlla difficultate fiet apud nos fru-
 ctuose/q; summo meditatōis studio p̄q̄-
 rere volum?. **I**ta deniq; transibit medita-
 tio in p̄templationē. nō enī differt medita-
 tio a p̄templationē/ nisi penes facile z dis-
 ficile. quoniā vtrobiz est fructus/aliter q̄
 in cogitatione.

Consideratio. XII.

Contemplatio tam quo ad affectū q; quo
 ad intellectum describitur.

Describit autē p̄replatō q; ē liber et
 expedit? mētis intuit? in res p̄spici-
 endas vsqueq; diffusus. **E**t hoc q; ad cō-
 templatōem q; respicit intellectū. **P**orro q;
 ad p̄replatōez q; p̄sistit in affectu z in praxi
 describit eā **D**uz. q; est p̄ subleuate mētis
 iubilū. mors qdā carnaliū desiderioz. hoc
 est gustare q; suavis est dñs. **Q**uē gustum
 sequit longe alia cognitio q; fuerit intel-
 ctualis solū visio/seu quedā auditio per si-
 dem aut scripturam.

Consideratio XIII.

Meditatio in principio difficilis/ per ex-
 ercitiū fit facilis.

Meditabit ecce aliq; gemēs z suspi-
 rās vt colūba. dicit q; cū p̄pha **D**e-
 ditat? sum nocte cū corde meo/excitabar z
 scopebā sp̄m meū. **F**aciet h̄ antie difficultē
 z laboriose. nūc recogitādo ānos suos in
 amaritudine aie sue. nūc iudicia dei q; sunt
 abyssus multa i celo sursum. z in tra deoz suz
 z ita de reliq; circa q; vsat meditatōis inten-
 tio vehemēs/vt ea q; meditat vl cogitat li-
 pidi? ac firmi? velut i affectū trahat. efficiet
 tādē. vt h̄ oia tāta facilitate recogiter z sapl
 at q; facilis ē ipa cogitatio. **D**ocēt nos exē-
 pla p̄dicta si dubitam?. **N**ō enī pl? laboris
 h; scriptoz/pictoz/z citharista bñ agendo
 qd optie didicerit. q; vag? z van? aliq; ab
 initio. discurrens sine arte z ordine p̄ lineas
 scripture vel picture. aut p̄ cithare cordas.

Consideratio. XIII.

Meditans/quātūcunq; exptus laborem
 necesse est vt semper sentiat.

Addendum est ad p̄missa nibilo?
 min? q; vix aliquis est in arte sua
 ita peritus. quin assidue ad aliqua

vel cognoscenda vel agenda posset proficere. Quia
 lia necesse est. ut cum labore nouo audiatur pra
 cticer. Multo magis hoc vix est in ipsa de qua
 loquimur. meditacione que novos veritatis
 aut deuotionis iugiter parere fetus studet.
 Sed non deest parturitionis dolor. propter il
 lud maledictum spiritualiter intellectum. In do
 lore paries filios. Homo enim meminit pessime pro
 pter gaudium quod natus est sibi nouum cognitiois
 aut affectiois sancte fetus in mundum.

Consideratio. XV.

Non dum purgantibus loco meditacionis gra
 ues cogitacionum tentationes. quibus timor
 dei est necessarius.

Henit autem ab initio frequenter vt
 dum aliquis non dum purgat vicijs / sata
 git meditari vt colubam / meditabit quasi ve
 tus sumea dolos et odia. meditabitur vt ca
 nis rodens iuxta verbum satirici rabiosa si
 lentia. meditabit quasi sordida sus fedis
 simas corde voluens et reuolvens carnalium
 turpitudinum cogitaciones. Quid porro de
 blasphemie spiritus abominabilis. quod horre
 dus. non nunquam insurgit certas meditamem
 loquedus aduersus deum ac sanctos eius. in
 gentia tam execranda que nec ea fieri licitum sit.
 Hincque adijciunt et inijciunt pene vsque ad
 cordis intima / infidelitatis iacula. Spei
 nullum manet locus omnia sunt grauia. Etiam te
 dio est ipsa vita. Baratarque desperationis vindi
 ctas patitur. An propter hoc et talia manifestat ex
 perimentum quod rectissime sapiens consuluerit
 cum dicebat. Fili accedens ad seruitutem dei
 para animam tuam ad tentationem. Subiun
 gens presidium securissimum. Sta in timore
 Beatorum enim vir qui semper est pauidus.

Consideratio XVI

Nouum meditare debet credere suo directori
 et de invisibilibus ad inuisibilia conari.

Pauidus vero semper quando beatus: qui
 pererit aliquid dum timor addit timori
 scrupulos / scrupulis / pusillanimitas
 pusillanimitati. presertim dum non adest assi
 due consiliator / dux / et promotor itineris ar
 ti et recti. Si vero talis quod rarus est huius arte
 pariter et pietate fuerit forte inueniuntur / cum
 ocio nouum meditantem instruendi quantumque
 licuerit. Felix quidem erit ipse nouus tyro. si
 tamen prius absque ulla trepidatione para
 tus est credere consilio Sed o quotiens bone
 ihu quotiens hesitabit et idem repeter iterum

iterum quasi falli reformidans. Scripsi quidam
 sup hmoi scrupulis in tractatu de pa
 rado ad missas. Aliqua etiam similiter de
 cautelis contra spiritum blasphemie dirissimum.
 Aduersus quod remedium optimum est retinere /
 nec curare / quoniam irritare / neque sup his
 sollicitate profiteri / nisi forsitan in principio pro
 cautela et humido consilio. De scrupulis quod te
 neat hęc regula que aduersus eos agendum est / si
 sit prudens aliquis et expertus consiliator dicta
 uerit aut iusserit. Accaget in hęc contra consilia
 demeritorie / dum illa ad consilium sapientioris pro
 nonis libertatem ab aio suo mutat et depo
 nit / quibus assidue sensualitatis remurmura
 ratio sentiat. Alioquin nunquam fit in pace deo
 locus cordis. Rursus aduertendum quoniam sic
 docete ares. Dis nra cognitio venit a sensu
 et iteque que necesse est omnem intelligentem fantas
 mata speculari. Sic originatur meditacio
 cordis nra a sensibilibus que figurata sunt et col
 lorata ac ceteris accidentibus ipsis et loci circum
 uoluta. Hinc sunt meditaciones descripte.
 hinc imagines picte vel sculpte. Hinc ge
 neraliter sic illud psalmiste. Meditatus sum in
 oibus operibus tuis / et in factis manuum tuarum me
 ditabar. Que vix facta sunt corporalia sic et
 opa. Nihilominus debet assurgere meditas
 et ultra progredi / veluti per scalam aliquam ex visibi
 libus ad inuisibilia. Sic dicit aplos que inui
 sibilium dei ex his que facta sunt intellecta conspi
 ciunt. sempiterna quod et eius et diuitas. Propte
 rea doces nos a corporalibus ad spiritualia migra
 re. dicebat. Et si christum secundum carnem cognouimus
 nunc tamen secundum carnem non nouimus.

Consideratio XVII

Meditans venit ad picula propter superbiam
 et propter carnalium imaginationem.

Amplius vero addimus. Comptus
 est sepius que volentes intedere me
 ditacionem / si non discrete hoc fece
 rint / decidunt vel in tentationes et illusiones
 diaboli propter eorum (licet latente) arrogan
 tiam / vel efficiunt fantastici et melancolici
 propter fixam nimis et radicatum atque profun
 datam in rebus corporalibus imaginationes.
 Que quandoque pertransiunt vsque ad insaniam.
 Superest imago mulieris lapidea / cuius in
 spectione nimis crebra / quidam factus est pbi
 locaptus. quemadmodum de pygmalione et
 sua imagine narrant fabule poëtice. et de
 narcisco qui propriam in fonte perlucido
 speculans imaginem. sic in eius forma

[Marginal notes on the right side of the page, including a full column of text and some headings like 'De modificatione...', 'De... tractat...', and 'De... de...']

stultus besit vt occuberet. Potuerat h plu
 rima dici de causis z modis hmoi lctionis
 virtutis fantastice. Ideo q vigilates pati
 unt somniantib silia. Et h vocat gallicere
 ner vel reuerie. Ita vt reputent ea q in sola
 fantasia versant interi/ exteriorib pcipe
 sensib. Notu e hoc in maniacis. Notu p/
 terea in qbusda melalolicis/ q nonnuq vo
 lunt se deuotos meditatiuosq dici z repu
 tari. Quos hmoi pfundata circa corpalia
 fantasiatio facit errare multiplici/ couisq
 vt vel in eleuatoe corpis xpi/ vel in alia re/
 cogitaoe sua/ existimet se videre realit de/
 um crucifixuz/ aut sub alia quis fantastica
 forma corpali. Putatqz alij se voces audi
 re tanqz xpi/ vel alicui/ sanctoru. Qua sup
 re p assignatoe naturalis cause diuersa sut
 a diuersis scripta volumia. de quib no est
 nuc dicendū p singula. **C**onfurgit h dif
 ficultas no modica qualiter videlicet sciri
 possit distinctio inter reuelatōes veras z
 falsas. An fiant ab angelis lucis aut tene/
 braz. Hoc e a sanctis angelis aut diabol.
 Quas reuelatōes vtiqz abnegare n possu/
 mus fore nonnuqz a pturbatis fantastici/
 b/ z erroneis. Felix pinde q in lege dñi me
 ditat die ac nocte/ si n comes fuerit discre
 tio/ qua sola parat hūilitas captiuas oem
 intellectū in obsequiū fidei/ z semp alieno
 magis qz pprio credēs iudicio.

Finis. i. 4 83. ipso die valeriani.
Incipit tractatus
 eiusde de simplificatione. stabilitione. seu
 mundificatione cordis.

Prima notula de
 vi abstractiua intellectus.

In simplicitate cordis querite il
 lum. Hac sapiētis exhortatōez
 hanc simplicitatē cordis/ illi
 facere nequeūt q sunt in se mul
 tiplices variqz. Propterea necesse e spūa/
 le cor aie (qz caro nō pdest quicqz) ad vnita
 tē recolligi. si cauere debeat piculū qle no/
 tauim/ in sine tractat/ alteri. Hoc so quo
 fiat explicare difficili/ est. qz qliter non fiat
 agnoscere. Et qdē apud eruditos in phicē
 disciplinis hēbit ista manuuctio nra pri
 ma min/ difficultatis. Pollet itaqz nra itel/
 lect/ vi abstractiua/ q longe pfectior effica/
 ciorqz e. qz ponat in estimatiua sūte bruti
 vt pote ouis. Quēn vt dicit Auicen. ex

motu z figura lupi visi/ elicit mox inimici
 ciā nō sensatā quā refugit. Nō igit intel
 ctus p/ inspectōez fantasmatū causatoz a
 rebz extrinsecis. vnde format primo conce
 ptus vagos ab omni pnotatōe accidētuz
 vt a situ. a loco. a figura. a tpe. z sic de alijs.
 Quo facto remanet in aīa silitudo eēntia/
 lis/ in q ouenit exteri/ a pte rei oia sensata
 que sunt eiusde generis vel eiusde spēi. Ex
 emplū primi aīalitas. Exēplū scdi hūiani/
 tas. Qua denudatōe sic facta remanet ab/
 solutus z vliis cōcept/ aīalis. Remanet in/
 sup specificus z absolutus cōceptus hois
 quos signāt voces iste aīal z hō.

Notula .II.

De simplificatione cordis in meditatione
 per abstractionē a fantasmatibz et figuris
 Per bonum.
Raducam/ pnter ad ppositū d sim
 plicatōe meditatioem nram circa
 diuina/ p abstractōez a fantasmatibz z fi/
 guris. Ecce stet q scim/ nos hre dilectōem
 boni z odium mali. Sten/ in his paucis
 primo. qm inuenit sifede reliquis multis.
 Audio igit z cognosco q diligis bonum.
 Introget te meditatio tua q res e ista dile/
 ctio. **C**onstat itaqz q neqz colorata est. neqz
 sonora. neqz sapida neqz odorifera neqz fri
 gida. neqz calida. nō lenis. nō aspa. Itē in
 terroget te meditatio tua qliter z in quo se
 figat z statuatur. cū id in q se figere z statuere
 videt neqz figuratū. neqz corpulentū sit/ ca
 lidum/ frigidum/ aut coloratum.

Notula .III.

De conceptu boni absoluto seu vniuersa/
 li qualiter fiat.
Dices fortassis q non habeas con
 ceptum dilectionis boni / qn de
 necessitate feratur cordis intuitus
 ad hoc vel ad illud bonum particulare. vt
 ad bonam tunicam. ad bonum cibum. ad
 bonū hominē. Et ita de reliquis. Respon
 sio tibi patet p alteram cōsiderationē prioz/
 rem de vi abstractiua cordis intellectualis
 Per cui/ virtutis opationez. tolle bonum
 hoc. tolle bonū illud sicut loquitur Aug/
 et remanebit verum z generale bonū. Qd
 qualiter fiat iam aperuimus. Conueniūt
 nempe bona omnia in vna generali ratio
 ne que est cōuenientia ad appetitū. Bonū
 quippe est qd omnia appetunt. Denudes

erūqz quasi falli reformidās. Scitū
 am sup hmoi scrupulis in macan
 arado ad missa. Aliqua etiā similitu
 urelis pta spūm blasphemie vni
 duerius q remediū optimū est p
 ec curare/ qpon/ irridere. nec sup
 licite pferri nisi forsitan in pncipio
 urela z bñdo osilio. De scrupulis
 af bec regula q aduersus eos agōi
 prudens aliqd z cogitū. Aliquos
 rit aut iusserit. Acca ger in hore p
 hertorie dū illa ad osiliū spūm
 is libertatem ab aīo suo mata cōpo
 quis assidue sensuāzans remanet
 o sentiat. Alioqn nunqz hūit p
 cordis. Rurūz aduematū q
 ite aref. Dis nra pgnitio venit a
 e q necesse e oem intellectuā
 speculari. Sicoz ginatur medit
 nfi a sensibilibz q figurata sūt
 ac ceteris accidētibz qz z locoz
 a. Dinc sunt meditatōes qz
 imagines picre vel sculpre. Dinc
 it sit illud psalmiste. **D**edit
 pibz tuis/ i facis manū tuā
 ar. Que vtiqz facta sūt corpali/
 libilomin/ debet assurgere medit
 p gredi/ vel in pscali aliqz
 ad inuisibilia. Sic dicit aplo q
 dei ex his q facta sūt intellectuā
 mpūna qz vti/ z dinitae. Pone
 nos a corpali ad spūalia
 at. Et si xpm fm carnē cognouit
 fm carnē nō nouimus.

Consideratio xvii

is venit ad picula ppter supbiā
 rnalū imaginatōē.
 Splius vero addim/. **C**omptus
 it sepius q volentes intēdere me
 itationi/ si non discrete hoc fecer
 hnt vel in tentationez z illuōez
 ppter coz/ licet latente/ arroga
 efficiunt fantastici z melancoli
 cam nimis z radicātā ang/ p
 rebz corporalibz imaginatōez
 adoz p tendit vsqz ad infam
 imago mulieris lapidea/ cui
 e nimis crebra/ quidā fact/ est
 s. quē admoduz de pygmalione
 gine narrant fabule poetez. **C**
 qui propriam in fonte per
 lans imaginem. sic in eius sum

De simplificatione

igitur hanc rationē boni ab vbi z nūc hoc est a loco vel situ vel tpe. ab omni p̄reca cōfusione seu p̄notatione accidentiū / z erit ille conceptus qui remanebit absolutus / z vniuersalis cōueniens omni bono.

Notula .III.

Queres forte iterū vbi est illud omne z generale bonū: Ecce cadit in materiā cōmunē de vlibz quid sint et si sint in rebz extra / p̄ter oēm intellectus oparōez: Dicim⁹ aut̄ q̄stū hic satis eē putamus q̄ vltimas deriuat z fundat in rebz singularibz. alioq̄n ficta esset. sed cōsumat z cōstituit in oparōe intellect⁹ abstrahentis eomodo q̄ tact⁹ est similitudines rez in quibz eēntialiter seu q̄dditatine oueniūt ab vbi et nūc id est loco z tpe. An si q̄ras vbi ē humanitas ad extra: dico q̄ in hoc hoīe singulariter z in altero sifr. z si null⁹ eēt singularis hō / nulla p̄maneret ex̄teri hūanitas. quoniam destructis primis substātijs vt dicit Arest. impossibile est aliqd̄ alioz remanere. nihilomin⁹ adhuc remaneret hoc vltima humanitas interior in mente angeli sicut ante mūdi cōstitutionē erat. Et put nūc est vltis rarō hūanitatis in mente dei / nec erat res aliaq̄ mens dei / neq̄ realiter / vt omnes p̄cedūt. neq̄ formaliter vt nōnullis placet. Est demū articulus parisiens condēnat⁹ dicens q̄ ab eterno fuerūt extra deū q̄ditates alique / vel vltis rōes. quales fantasiati sūt quidā esse vltia realia p̄ter deū / z p̄ter oēm intellectus opationē seu cōceptum.

Notula .V.

Rursus ad intelligēdū dictū hōi q̄ destructis primis substātijs impossibile est aliqd̄ alioz remanere. Attēdendū est ne locutio varia sit dū loq̄mur de hūanitate q̄ ē ab extra / z de cōceptu hūanitatis quē intra reponim⁹. Est enī hō nomē hūanitas primo mō nomē prime intentōis supponēs imēdiate z principalit̄ pro re ad extra q̄ est vel esse pōt si sit ampliatua suppositio / z hec in solis singularibz hoībz repit̄. Hoc vero nomē hūanitas sūptum scōo mō / supponit non pro rebz ad extra / sed pro cōceptibz de hūanitate habitis ad intra seu p̄ angelū seu p̄ humanū intellectū. Aut est idea hūanitatis in mente diuina / p̄ idēritatē locutionis / sicut ponimus q̄ sapia est in deo nō p̄ inbescione sed

per idēritatē qm̄ est ipse deus.

Notula .VI.

Vides arbitror quē ad modū mediocras pōt intellectū suū figere i recongnitōe boni nō hō vel illi⁹ figurati corpulētū vel colorati. Et cōnter fert voluntas in dilectōez absolutā primū z veri boni qd̄ nō ē bonū p̄ p̄cipatōez vt alia oīa. sed per eēntiā. Poteris ita negociari circa potentia. circa sapiāz. circa iusticiā / z ita reuereri diuinā potētiā. Verecūdari ad sapiāz si turpis es. Trepidare ad cōsideratōez iusticie si malus es. Qd̄ si forte quesieris / an cōceptus hōi sint absoluti z p̄prie deo visum est hacten⁹ mihi q̄ ita / saltē de possibili hoc est q̄ in via potest meditari et abstractiū intellectus formare sibi concept⁹ absolutos z proprios cōueniētes soli deo. Qui dabunt noticiā propriā z absolutam sed nullatenus intuitiua de eo.

Notula .VII.

Aperta ē nobis ex p̄dictis via ad intelligēdū mysticā theologiaz / de q̄ scripsit diuin⁹ dion. vltia illaz q̄ sūbolica z illā q̄ p̄pria nūcupat. Procedit itaq̄ symbolica theologia p̄ similitudines reptas in rebz / attribuēdo deo q̄cqd̄ videt esse p̄fectionis in rebz causatis / ita vt hoc mō dicitur de nedū noiabilis. Et hoc mō dicit diuin⁹ Bartholome⁹ put dionys⁹ refert / euāgelii esse latissimū / sic appellat⁹ de leo p̄p̄ fortitudinē / lapis p̄pter durabilitatē. agn⁹ propter māsuetudinē. sol p̄pter illustratiōnem. z ita de reliq̄s / que nō sūm eēntiā sed per solā attributionē / z p̄ analogicā similitudinē de deo loq̄mur q̄si balbutiētes z palpantes in ymbra occūbentis lūis vel grē intelligētie n̄re in nobis. Procedit ito mystica theologia p̄ abstractionē / modo velut opposito ad p̄cedentē / qui quicqd̄ est affirmat de deo / iste vero p̄orsus negat d̄ deo omnia. Et ita breuissimū est vt ait idē Bartholomeus euangelium.

Notula .VIII.

Exemplū palpabile dat ip̄e dion. p̄ manu ductōe hui⁹ theologie mystice. Cōsidera fabricatorē statuarū nonne hic format imaginem vel statuam nō addens quicqd̄ sed rescindens et remouēs. ex qua subtractione remanet a galmā

3

Notula .IX.

Conceditur hōi p̄ dion. q̄ p̄ter oēm intellectus opationē seu cōceptum impossibile est aliqd̄ alioz remanere.

Queres forte iterū vbi est illud omne z generale bonū: Ecce cadit in materiā cōmunē de vlibz quid sint et si sint in rebz extra / p̄ter oēm intellectus oparōez: Dicim⁹ aut̄ q̄stū hic satis eē putamus q̄ vltimas deriuat z fundat in rebz singularibz. alioq̄n ficta esset. sed cōsumat z cōstituit in oparōe intellect⁹ abstrahentis eomodo q̄ tact⁹ est similitudines rez in quibz eēntialiter seu q̄dditatine oueniūt ab vbi et nūc id est loco z tpe. An si q̄ras vbi ē humanitas ad extra: dico q̄ in hoc hoīe singulariter z in altero sifr. z si null⁹ eēt singularis hō / nulla p̄maneret ex̄teri hūanitas. quoniam destructis primis substātijs vt dicit Arest. impossibile est aliqd̄ alioz remanere. nihilomin⁹ adhuc remaneret hoc vltima humanitas interior in mente angeli sicut ante mūdi cōstitutionē erat. Et put nūc est vltis rarō hūanitatis in mente dei / nec erat res aliaq̄ mens dei / neq̄ realiter / vt omnes p̄cedūt. neq̄ formaliter vt nōnullis placet. Est demū articulus parisiens condēnat⁹ dicens q̄ ab eterno fuerūt extra deū q̄ditates alique / vel vltis rōes. quales fantasiati sūt quidā esse vltia realia p̄ter deū / z p̄ter oēm intellectus opationē seu cōceptum.

Rursus ad intelligēdū dictū hōi q̄ destructis primis substātijs impossibile est aliqd̄ alioz remanere. Attēdendū est ne locutio varia sit dū loq̄mur de hūanitate q̄ ē ab extra / z de cōceptu hūanitatis quē intra reponim⁹. Est enī hō nomē hūanitas primo mō nomē prime intentōis supponēs imēdiate z principalit̄ pro re ad extra q̄ est vel esse pōt si sit ampliatua suppositio / z hec in solis singularibz hoībz repit̄. Hoc vero nomē hūanitas sūptum scōo mō / supponit non pro rebz ad extra / sed pro cōceptibz de hūanitate habitis ad intra seu p̄ angelū seu p̄ humanū intellectū. Aut est idea hūanitatis in mente diuina / p̄ idēritatē locutionis / sicut ponimus q̄ sapia est in deo nō p̄ inbescione sed

Vides arbitror quē ad modū mediocras pōt intellectū suū figere i recongnitōe boni nō hō vel illi⁹ figurati corpulētū vel colorati. Et cōnter fert voluntas in dilectōez absolutā primū z veri boni qd̄ nō ē bonū p̄ p̄cipatōez vt alia oīa. sed per eēntiā. Poteris ita negociari circa potentia. circa sapiāz. circa iusticiā / z ita reuereri diuinā potētiā. Verecūdari ad sapiāz si turpis es. Trepidare ad cōsideratōez iusticie si malus es. Qd̄ si forte quesieris / an cōceptus hōi sint absoluti z p̄prie deo visum est hacten⁹ mihi q̄ ita / saltē de possibili hoc est q̄ in via potest meditari et abstractiū intellectus formare sibi concept⁹ absolutos z proprios cōueniētes soli deo. Qui dabunt noticiā propriā z absolutam sed nullatenus intuitiua de eo.

Aperta ē nobis ex p̄dictis via ad intelligēdū mysticā theologiaz / de q̄ scripsit diuin⁹ dion. vltia illaz q̄ sūbolica z illā q̄ p̄pria nūcupat. Procedit itaq̄ symbolica theologia p̄ similitudines reptas in rebz / attribuēdo deo q̄cqd̄ videt esse p̄fectionis in rebz causatis / ita vt hoc mō dicitur de nedū noiabilis. Et hoc mō dicit diuin⁹ Bartholome⁹ put dionys⁹ refert / euāgelii esse latissimū / sic appellat⁹ de leo p̄p̄ fortitudinē / lapis p̄pter durabilitatē. agn⁹ propter māsuetudinē. sol p̄pter illustratiōnem. z ita de reliq̄s / que nō sūm eēntiā sed per solā attributionē / z p̄ analogicā similitudinē de deo loq̄mur q̄si balbutiētes z palpantes in ymbra occūbentis lūis vel grē intelligētie n̄re in nobis. Procedit ito mystica theologia p̄ abstractionē / modo velut opposito ad p̄cedentē / qui quicqd̄ est affirmat de deo / iste vero p̄orsus negat d̄ deo omnia. Et ita breuissimū est vt ait idē Bartholomeus euangelium.

Exemplū palpabile dat ip̄e dion. p̄ manu ductōe hui⁹ theologie mystice. Cōsidera fabricatorē statuarū nonne hic format imaginem vel statuam nō addens quicqd̄ sed rescindens et remouēs. ex qua subtractione remanet a galmā

ficatione

per identitate qm est ipse deus.

Notula VI.

Ides arbitror que admodum...
tas per intellectum suum figuram
gnitioe boni non habet illud figuram
cor pulchre vel colorati. Et rursus factum
as in dilectione absoluta primi et rursus
non est bonum per principium et rursus
et centum. Poteris ut negotia circa pe
nitentiam circa sapientiam circa iustitiam
tri divina potentia. Verendum ad sapie
turpis es. Repudare ad philosophum
cie si malus es. Ad hoc forte quod
ceptus hmoi sunt absolute et rursus
um est hactenus mihi quod in factis de post
hoc est quod in via potest medicina
ctum intellectus formare huius concept
olatas et proprios convenientes huius
i dabunt noniam propriam et absolute
nullatenus intuitiva de eo.

Notula VII.

Opera est nobis et per dicitur...
telligendum mysticam theologiam
scripturam divinam dicitur. Vnde illud
ca et illa que propria nuncupatur. Procedit
mbolica theologiam per similitudinem
attribuendo deo quod quod videtur
is in rebus causalibus ita ut hoc modum
meditatio noivabilis. Et hoc modum
Bartholomeus purdionem referunt
ne latissimum sic appellatur de leo
dine lapis propter durabilitatem huius
ma lucrum dicitur. Sol propter altitudinem
ta de reliquis que non sunt essentia sed
attributione et per analogiam huius
deo loquimur quasi habundantes et pal
in umbra occubentis latus vel g
ene nre in nobis. Procedit vero
tologia per abstractionem modum
to ad precedentem qui quicquid est
deo/ ite vero prolixius negarunt
Et ita brevissimum est ut aut idem
eus evangelium.

Notula VIII.

Exemplum palpabile dat ipse...
manuductioe huius theologiam
ce. Considera fabricacione huius
e hic format imaginem vel figuram
d ens quicquid sed res cuncta et
qua abstractione remanet agna

pulcherrimum/imago pulchra figurata vel scul
pta. Sic agit suo modo meditatis animo
dum ab hoc conceptu vago connotatio scz
hoc ens et illud ens. qui conceptus habet
ex rebus exterioribus sensatis/intra facit ab
stractionem modo predeclarato. Remouendo
ab hoc conceptu vago quicquid est imfectio
nis in entibus cognitis per fantasmata. Et quia
nullum est ceterum ens quin sit imfectus/ne
gat merito omne ens tale a deo quia dimi
nuitur. quia dependens. quia potentiale. quia
defectibile. et ita de reliquis imfectionibus
Qua abstractione facta dici nequit quod ni
hil remaneat cognitum in abstrahentis animo
mo/quin potius resultat agalma pulcherris
mum/seu iuxta comuniorum philosophan
tium locutionem/ remanet conceptus entis
perfecti/denudatus ab omni imfectione
Et hmoi est proprius dei conceptus abso
lutus. licet non intuitivus. de quo dominus
ad moysen. Ego sum qui sum. hec dices filiis
israel. Qui est/misit me ad vos. Et hoc mo
do iuxta verbum propheticum est unum no
men domini dei.

Notula IX.

Concordat his dicitur Damasceni
quod hoc nomen ens dicit substantie
pelagus infinitum. Demonstrat no
bis dominus Bonaventura in itinerario
suo mentis in deum secundo capitulo/ quod isto
modo ens est proprium nomen dei. Conso
nant hebrei qui dicunt hoc nomen theta
gramaton significare deum absolute. non
per respectum ad creaturas. Quod qualiter
esset dicendum nisi posset haberi conceptus
huiusmodi absolutus/non satis intelligo
Videntur forte talia falsa vel impossibi
lia non exercitatis in abstractione talium con
ceptuum. Non enim videtur eis dum intelli
gunt/exempli gratia hominem/ quin semper in
telligent ipsum cum confusione/ seu vestitu
quodam vel circumstantia loci temporis et aliorum
accidentium/ dum non concipiunt hominem
nisi ut est animal rationale. et ita concipiunt
actum rationationis/ concipiunt etiam animali
tatem que non est propria soli homini. Res
dargutio autem talium hominum magis facien
da est monitione/ ut vnum sui cordis intelle
ctualis attendant/ quam studiosa rationationis
ostensione. Alioquin sic agit cum eis quasi si ceco
aliqui. aut nicticozaci/ solis radius digito
monstratus querat an videat.

Notula X.

Upe est ex premissis dubitatio propter
errorem manicheorum/ quos forte des
cepit recogitatio qualem de bono
posuimus. Quod si sit aliquod bonum partici
patum. et erit aliquod essentiale et primum bon
num. Videtur itaque esse similis ratio de ma
lo. Quod si sit aliquod malum in rebus creatis. si
cut ita esse quis negaverit dabit aliquod ma
lum primum per essentiam. At vero divinus
dion. et aug. dicitur certissimam et latissimam do
cuerunt demonstrantes quod nihil est malum posi
tium in rebus/ sed tantum privativum. Propterea
sequitur ex concessione mali/ quod aliquod sit pri
mum et nullo modo quod sit aliquod primum et purum
malum. Est enim impossibile sicut dicit aristoteles.
quod purum malum per se subsisteret. Quia si pu
rum est. se destruit. Non habet igitur fundamen
tum nisi bonum vel in bono. Fallit autem levi
ter ignarus aut nescius analogie entis vel
huiusmodi verbi est. Que ponit quadruplex ab
aristoteles. iiii. metaph. ita ut illud quod nullo mo
do est positivum et in actu/ esse tamen dicatur quod videli
cet est in potentia. i. potest esse. Vel quod dicit car
rentiam alicuius boni debiti in esse. Non enim se
quitur. Malum est privatio boni debiti in esse.
ergo malum est actus/ vel aliquod positivum
Quia ita nihil est. Quis ergo mirabit si non
sit aliquod primum et summum tale malum cum nullus
sit particularis vel infinitus actu tale hmoi.

Notula XI.

Ergo autem ostendere magis ac ma
gis modum quod simpliciter rursus po
terit spirituale cor meditare. sed non si
tastiaz multiplicitate. remoto lesionis ima
ginative virtutis piculo. Dicitur beatus dion.
aristoteles. et alij/ quod amor habet virtutem unitivam/ que
admodum calor omogeniam congregare et ab
eterrogenijs separare habet. Presupponamus
igitur ex superioribus. quod meditatio fabricaverit si
bi conceptum boni potentie. conceptum sapientie. conce
ptum iusticie. conceptum clementie. conceptum beniv
volentie et dilectionis/ figit istuc pedem sinistrum
aie que est intellectus vel ratio. Deinde pedem alte
rum dextrum/ que est voluntas/ predat per amorem tal
boni/ vel potentie/ sapientie/ clementie etc. velut
in anteriora se extendens. Hoc est dicere. quod et
id fatagat amare quod cognoscit/ conetur
amare deum summe et primum bonum. Dic
amor cum non sit discursivus/ nec vagus/ sed
inhereat amato in seet propter se. Ita ut

Exemplificem? ad huc aliter Desiderat aliquis scire dū egrotat. Nōne pōt hic optare seu petere medicū n̄ hūc vel illū singlārīter. Sicut sities appetit vinū z esuriens cibū. Qd̄ n̄ facit sepe nō phabita fantasia/ tione ad hoc vel illud vinū. aut ad hūc vel illū cibum. **A**pplicet meditātiō cor siliti dies istas p̄ practica sue meditātiōis / p̄ festi vt offertur aliqd̄ corporeū oculis sue meditātiōis. Non quiescat in eis sed suspirando desiderādo. diligēdo. sup̄uolare querat ad quoddā abstractū / denudatū / vnū. **U**rat corp̄alibus q̄si quibusdā scalis ad tēdēdū in sp̄ualia. non quiescēdo in scala. **E**xemplificauimus iam de filio meditāte circa p̄ez ignotū / de egrotō / de sitiēte / de esuriēte / qui suspirat ad medicū. ad vinū. z ad cibū ignotos / atq; ad huiusmōdi afficiunt z desiderant. **I**mo etiā si cognouerim? ihm crīstum. put loquit apls / non tamē eo mō fm carnem nouim? / sed vt redēptōrē z saluatore rem z vt dei virtutē z sapiētiam ip̄m recognoscimus. **Q**ui fact? est nobis a deo p̄resapiētia. iusticia sc̄ificatio. z redēptio.

¶ Notula. xv.

Pro iuxta traditionē hanc / motus est. **D**ugo dicere Quoniam aliqui dilectio intrat vbi cognitio foris stat. **N**ō q̄ amor excludat omnē cōgnitiōez. sicut enim fieri nō pōt vt diligat p̄sus incognitū. **S**z z ip̄e amor vt dicit. **G**reg. qd̄ cognitio est. **E**t qualis cōgnitiō? **C**erte exp̄imentalis / z suo modo p̄porzionabilis / tactui gustui / vel olfactui / i sensibilibz. **U**nde quāuis dicat ab aliq̄bz amor esse cec? . hoc habet fortassis veritatez loquendo de cōgnitiōe luminosa / seu declaratiua / p̄porzionabiliter ad visionē oculorum z aurium. **Q**uia se manifestare non potest / aut in aliū trāsfundere / sapoz z dulcor amoris per exp̄ientiā habitus / put in p̄cedenti tractatulo de meditātiōe. scz cor dis dicebat. **R**ursus patet ex prioribus qd̄ hz respōdere cor simplicis meditantis vt orāt. **S**i q̄ratur ab eodē qd̄ meditādo qd̄ orādo cogit / qd̄ aspicit aut quid diligit **R**ecogito. dicere p̄t patrē meū celestēz / bñ / factorē meū / redēptōrē meū. saluatore meū iudicem dominū / immo sp̄osum z amicum meū. **E**t si pergas vltra requirere. **Q**uis ē iste pater tuus? **C**uius essentia est? cui? p̄fectionis. cuiusq; p̄ditionis? **R**ūdeat. **I**n

comphensibilis est z infinitus. **E**t ideo cōphendere ip̄m non laboro. **S**atis mihi ē ip̄m p̄ statu p̄ntis exilij cognoscere sub eis que memorate sūt rōnibz. qz pater. qz pius. qz benefactor. amicus. intimus. pulcher decorus. z totus desiderabilis / put sponsa dicit in cānticis. **U**nde z puer de q̄ plocuti sumus q̄renti a se q̄lis est pater tuus. nunquid pius aut magn? . rubibundus aut pallidus. nudus aut vestit? . diceret nescio. nec h̄ scire dum in h̄ exilio dego / p̄tendo. sciaz abunde cum nūc ad ip̄ius p̄ntiam venero **D**ec itaq; cognitio sufficit mihi q̄dū ip̄e illic z ego istic sum? / vsq; ad tps bñplaciti sui / vt interim sic honorē sibi dilectionem / obediētiam. reuerētiamq; toto cōnati impendam. **U**iuat ille cui adhuc puerulo / suadebat p̄j parentes. vt si pōnia. si nuces vel cetera talia h̄c veller. genua flecteret / z illa a domino deo eleuatis peteret manibz **A**t vero puero ita faciēt / p̄jciebāt hec ab alto loco / vt puta a camino vel solario / ap̄plaudentibz q̄si z congaudentibus puero ipsis parentibus z dicentibus. **V**ides dilecte fili / q̄ bonum est orare dominum deum / q̄ talia confert orantibus.

¶ Notula. xvi.

Hec via videt plana. cōmunis. regia. sine periculis. sine difficultatibus. sine offendiculis vbi veritatē habet illud p̄uocbiū. **Q**ui ambulat simpliciter / ambulat p̄sidenter **D**inc euenit vt simplices sine litteris rapiant celū. vbi lites terati z cōquisitores huius seculi. vbi p̄scrutatores maiestatis. aut ianes remanēt. aut opprimunt a gloria. **L**egimus in ecciasticis ca hist. de qd̄az sancta femina martyre. nomine (si bñ recolo) **S**lādina / cū torquebat grauit̄ / interrogaret de multis. **H**oc vnū solū r̄debat. **C**hristiana sum. **N**ec ab ea aliud poterat extorqueri r̄sum / **U**tinam sic fieret in omnibz nobis meditari volentibz in simplicitate cordis / cōformiter ad aplm. qui ait. **N**ihil arbitrat? sum me scire inter vos / nisi dñm nostz iesum christū z hūc crucificū **E**cce enī dum querit aliquis meditari in simplicitate cordis / occurrit vel naturales fantasia / vel diabolice illusiones / q̄rentes q̄s vbi est de? tuus. **A**udiphā similibz impeditū questionibus **E**xprobauerūt mihi q̄ tribulat me inimici mei. dū dicūt mihi p̄ singulos dies vbi ē

unum diligenter retinui et notavi. quonia id p multa expertus dictum rectissime cauti-
 tissime repperi. Nihil est inquit magis mi-
 hi suspectu q̄ amor/etiam circa deum. Po-
 sui hoc in lectione quadam edita p moduz
 tractatuli de pbatione verarum reuelatio-
 num typo numismatis Est enim passionu
 omniu vehementissima dilectio/qua pro-
 pter semper eget discretionis freno. Viuit
 mulier que castitatem cum viro pprio/ mi-
 ro (nec aperiendo) rigoris tenore seruabat
 Dec nihilominus amori spirituali se das
 aut dare putans. carnale (nescio quid) aut
 fedum pati se fatebatur in corpore. Que
 rursus vt alie plures sub velamine deuoto-
 nis (quale deuotionis velame/magis q̄ ip-
 sam deuotionem nonnunq̄ mulierculas
 et viros muliebriter coplexionatos/vel ha-
 bere vel retinere quis nesciat no esse diffi-
 cillimu) ad psonas aliquas de sanctitate fa-
 maras prolapsa. nuc ad hanc. nuc ad illaz
 diligedas furore ducebatur magis q̄ amo-
 re/ita vt sui compos no fieret/nec vllis ar-
 ceri motis posset ad moderatione in amo-
 re tenendum/q̄ nisi fortiores et virtuosiores
 in amore coplecedo fuissent illi quos ama-
 bat viri. profecto/credendu/res ipa in pes-
 simum exitum nedum coram deo sed etiaz
 hominibus vertisset

Notula. xx.

Ad ad quid sit istoz comemorato
 Amiram vt suadeamus et incul-
 cemus q̄tum fas nobis est/ne me-
 ditantis animus de se/sed accodemet/ iu-
 pra verbum Senecae/ rebus corporalibz co-
 sideradis. hoc est dicere q̄ p̄tinus euolare
 studeat ad meditationes vniuersales qua-
 les prenotauimus. Quonia ita vitabitur
 lesionis virtutis fantastice periculum. ita
 quoq̄ fiet illud. Oculi mei semper ad do-
 minum. Et consequenter illud. Quonia
 ipse euellet de laqueo pedes meos. De-
 currit fabula de vulpe et murilego. Quis
 uit vulpis. Quot modos et circuitos sciret
 contra caninos insultus. Respondit muri-
 legus. tantum vnicum. Tach inquit vul-
 pis. Ego mille noui et habeo talibus factu
 plenum. Euenit inter loquendum multitu-
 do canum venantium. Murilegus vt au-
 diuit latratus canum confestiz exijt in ar-
 borem sursum. Vulpis vero infra fatiga-

bunda velox pergebat circumeundo. Ta-
 dem cum fatigata deficeret p̄ lassitudine
 et canum morsibus pateret/ imp̄ operauit
 murilegus vulpi suos multos circuitus/ at-
 q̄ derisit dicens plus sibi profuisse suu vni-
 cum in arborem saltum/ q̄ ei omes sui ml-
 tiplices circuitus

Notula. XXI.

Refert seneca simile aliq̄ dictu ab
 altero alteri phoz. qm plus pficit
 vnu morale pceptum si vsu conti-
 nuo in illo te exercueris/ q̄ multa si negle-
 geris vsu. Exemplu de luctatore. Ap-
 plicem? hec ad ppositu et dicam? q̄ bicvltus
 hec exercitatio meditatis esse debet vt assi-
 due discat ad oem cozpalis rei intuitum/ le-
 uare sursum coz suu/ velut in vniuersalem
 quandā recogitatione diuine bonitatis. di-
 uine sapiencie et potestatis. et ita de similibz/
 iuxta sensatoz exterius vel interi q̄litatez/
 qm laquei et rbeta sunt in infimis. Quid
 mirandu si sp̄s instar auis du insidet mo-
 rans in eis capiatur et irretiatur/ sed si mox
 euolet securus erit.

Notula. XXII.

Ut hoc stoicoz (quoz seneca no
 infim? fuit) institutum/ vt mens vi-
 rili aliq̄ et forti cogitatione animu
 stabiliret/ que valeret ad virtute. Citi? eēt
 vagari per multa du casta sit et ordinata va-
 gatio. Dec aut cogitatio vel rectius medi-
 tatio versabat apd eos circa fictu quoddaz
 virtutis simulachrum/ qd honestum voca-
 bant vel honestate dum sua vi nos trahit
 et allicit/ nec ppter aliud queri habet. At ve-
 ro diuinius actus est nobiscum/ qui veram et
 solidam virtutis et felicitatis rem tenemus
 non solum imaginem/ que res non sola ra-
 tione nobis/ sed fide certa pponitur tenen-
 da/ querenda. meditandaq̄ iugiter. Ma-
 nuducit tñ nos odia adhocipm/ si n̄ abu-
 timur/ si no signis/ nutibz/ et ymbz ibese-
 rim? relicta veritate. Aset ei hoc vtiq̄ ho-
 minis insipientis et stolidi. Dicimus hoc
 ad inculcandu magis et magis. recessu a coz-
 poraliu p̄sideratione diutina nimis et fixa
 qm si eis oibus laquei sunt. decipule sunt
 picula sunt/ pedibz (iuxta sniam sapientis)
 insipientium. Dicit aliq̄ phibes igit fic-
 ri imagines aut intueri. phibeas p̄sequer
 ff 2

Carmen ad idem

neceſſe eſt litteras / r ita qđ reliquū erit me
ditātibz. Rūdemus qđ imaginum nec vſus
nec intuitus phibet / ſed talis inheſio qđ me
ditātis cor ne ſurſum ferat qđ circūligatur
ſuntibus aut inniſcatū detinet. **S**upuolaſ
re iſt frequentē nitatur etiam ſi reciderē
crebro cogatur.

Notula. XXII.

Et timeſcimus in noſtro multiloqđo
cauſare cui qđ ſaſtidiū / nihilominꝰ
quia ſolet in exercitatis ad quales
eſt ſermo pſens / pſicere particularis exempli
ficatio. **S**ubiungamꝰ exemplū hoc vnu
de plurimis. **E**t qđ dicente ſapiente. **I**uſ
tium ſapientie timor dñi. **D**e timore domi
ni conſtituamus ante meditātōnis noſtre
oculos. exemplum illud celebre a quo ceſ
piſſe dicitur ordo carthuſien. **M**ortuꝰ eſt
quidā magne reputationis mgr apđ ſcho
laſticos. **P**arabant exequie i templo. **V**e
nit vox **I**uſto dei iudicio accusatus ſum.
Dilata eſt ſepultura in diē alterū. **T**ūc au
dita eſt vox. **I**uſto dei iudicio iudicatꝰ ſuz
Tertia die in quā dilatio ſepulture itez fa
cta extitit / inſonuit vox. **I**uſto dei iudicio
pdemnatus ſum. **A**cce in his eſt poſitū co
ram meditātis oculis iudicij tremendi. ac
cuſationis. indicationis. r pdemnationis
ſpectaculū. **D**ec itaqz materialia r ſimilia
videri pñt qđtidie apđ vtrūqz ſoz / eccleſia
ſticū ſez r ciuile. **Q**ue cor meditātis poteſt
ſpūaliter quaſi qđtidie intra ſe praticare /
vt ſe ad diuinū timorez ſic exercet. **A**ttamē
inter hec ad ſedē miſericordie que teſte bea
to **J**acobo ſuper altat iudiciū tremebūduſ
r fiducia nō deſtitutus appeller. dumqz mi
ſerēdi tps eſt. toto illi cordis affectu ſe ſub
mittat. **S**ic predictū de medicitate ſpūali
ſcripſimus in vulgari qđtenus exemplo mē
dicoz mānuducremur elemoſinas ſpūa
les qđrere mlto magis. ſeduloqz affectu mē
tis. **S**ic in ſenſu lrali pſalmoz **D**avid. ex
ſe docuit. **S**ic pia qđā mulier dolore de p
ditione filioz / retorquebat ſup aie ſue / ſui
qz / r alioz ſpiritualibz anguſtijs cogitā
dum / ac ita pvide r ſalubriter conuertebat
trifticiā tpalem in ſpūalem. r ex pſequenti
in leticiam. **S**iquidem verum eſt beatos
eſſe ſic lugeñ. quoniā ipſi pſolabūtur. **N**o
lumꝰ in his ſimilitudibz corporeis figi.
ſed ad ſpiritualia conſideranda ſine loco /

ſine ſitu / ſine colore / ſine eqz figura / cōtinuo
meditatione cordis reflecti.

Notula. XXIII

Applicauerimꝰ r ſi nō vt voluimus.
in vtrūqz put valuimus. licet nō
ſatis / modū ſimplificādi cor in me
ditationibz. **S**ed an ſatis expleuerimꝰ iu
dicer cui placet. **S**ed r impſectū noſtrum
ſuppleat deꝰ. qui ſolus ſenſum aperit vt in
telligant ſcripture neduz que in libris. ſed
etiā que in vniuerſis creaturis p varia de
ſcripte ſunt exempla / qđtenus ad dei legant
honorē. nrām edificationē. r p conſecutio
ne felicitatis eterne. **P**orro quicqđ hic
edoctū videt ſuper ſimplificatione cordis
traduci poterit faciliter ad cordis ſtabilitō
nem. de qđ dicit apluſ. **B**onū eſt gratia ſta
bilire cor / dum doceſ cor vel ſtare in deo
vel non elōgari diutius ab eo. vt ſic ibi no
ſtra ſira ſint corda vbi vera ſunt gaudia
Trabi ſiliter pōt ad cordis mūdificationēz
De qua **D**avid. **C**or mūdū crea in me de
us. **Q**ue mūdificatio fit cū ipm cor a mul
tis / r p̄cipue cū (licet difficillime) a fantaſ
matū corpaliū p̄ragio / viſco ymbra. ſeu fu
ligine / aſſueſcit ſepari. **P**oſſet deniqz ſub
ſimplificatione cordis / introduci directio
vel rectitudo cordis. **S**ed erit ſup hac p
ticularis dño volente decifio. **D**e qđ rectitu
dine eſt illa pſalmiſte exclamatio. **Q**uā bo
nus iſrl deꝰ. his qđ recto ſunt corde. **E**t itez
Cōfitebor tibi i directiōe cordis. **F**init

Carmen de ſim

plificatione cordis.
Uis rez liber agnoſcere ſimplificetur.
Cor ſurſum remeās / infima deſpiciat.
Materie trabit infectas res conditiones.
Quo magis a ſummo diſtat origo ſua.
Doc in ſole notes r lumine / ſed viceuerſa.
Dum redit ad primū / ſpūale ſapit
Dēs hoīs mōm / ſua p ſimulacra receptū
Senſibz effigiat ſpū ſimilem.
Spū eſt nēp e qđ gignit ſpū / **I**ſta.
Dētis pditio libera / primo fuit.
Pincipiū rebz primū ſpeculando creatis
Obijce cū nullo crimie leſa iacet /
Inſicitur carnis oculus / ſed ebet ratōnis /
Cōtemplatiuus lumine pene caret.
Par fit iumētis / r corpe merſa grauaf.
Decliuſ ſtolidā vix bñ viſit humū.

De oratione co

Incipit tractatus
de oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione

De oratione